Lieta Nr.142001009

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2010.gada 28.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Ozola,

piedaloties pieteicējam *S.V.*,

atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *S.V.* (turpmāk tekstā – pieteicējs) pieteikumu par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 29.septembra lēmuma Nr.D57/10/ZV 053885/1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks 2009.gada 29.septembrī, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, pieņēma lēmumu Nr.D57/10/ZV 053885/1 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu 2009.gada 24.augusta administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu.

Lēmums pamatots ar lietā esošajiem pierādījumiem:

- administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu, kurā konstatēts, ka pieteicējs 2009.gada 24.augustā Rīgā pie Z.A.Meirovica bulvāra 18.nama ar transportlīdzekli, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, bija apstājies uz gājēju pārejas, tādējādi pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 135.5 punktu, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{10}panta otrās daļas 4.punktā;

- inspektora ziņojumu, kurā norādīts, ka ievērojot to, ka pretim Z.A. Meierovica bulvāra 18.namam uz gājēju pārejas ar atvērtām durvīm stāv automašīna; vadītājam paskaidrots, ka šajā vietā stāvēt un izlaist pasažierus nedrīkst; gājēji uz gājēju pārejas nebija;

- 2009.gada 24.augustā plkst.0.24 uzņemto fotogrāfiju.

Izvērtējot to, ka administratīvais pārkāpums ir izdarīts Rīgas centrā, vietā, kur jebkurā diennakts laikā ir intensīva gājēju satiksme un jebkura neatļautā veidā novietota automašīna rada traucējumus pārvietoties citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, Lēmumā secināts, ka naudas sods 20 latu apmērā ir piemērots pamatoti un samērīgi.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 19.oktobrī saņemts pieteicēja pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu, norādot, ka pārkāpuma laikā pieteicējs ir vedis pasažierus, kas brīdī, kamēr pieteicējs uz gājēju pārejas bija apstājies, lai palaistu ielu šķērsojošos gājējus, sāka izkāpt no pieteicēja vadītā transportlīdzekļa.

[3] Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvalde (turpmāk arī – iestāde vai atbildētājs) rakstveida paskaidrojumos tiesai pieteicēja prasījumu neatzīst, norādot uz šādiem apsvērumiem:

[3.1] No lietas materiāliem un tiem pievienotajām fotogrāfijām redzams, ka pieteicēja transportlīdzeklis bija apstājies uz gājēju pārejas, tā pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus.

[3.2] Atbildētāja ieskatā kritiski ir vērtējams pieteicēja arguments, ka transportlīdzeklis tika apstādināts, lai palaistu gājējus un šajā laikā notika nekontrolēta pasažieru izkāpšana, jo jāņem vērā pārkāpuma konstatēšanas laiku, tas ir, plkst.00.23, kad gājēju plūsma šajā vietā ir neliela.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs prasījumu uzturēja un papildus paskaidroja, ka konkrētajā vietā gājēju pāreja ir 30 metrus gara, brauktuvei ir četras joslas, tur pastāvīgi iet gājēji un tajā vietā nevar pārbraukt gājēju pāreju neapstājoties. Pieteicējs norādīja, ka viņš vedis ārzemju pasažierus,

un brīdi, kad viņš apturējis automašīnu, lai palaistu gājējus, viņi jau vēruši vaļā durvis, tāpēc nav varējis turpināt braukt ar atvērtām durvīm.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus kopsakarā ar tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, atzīst, ka pieteikums ir apmierināms daļēji, grozot piemēroto soda mēru.

[6] Ar Lēmumu pieteicējam piemērots administratīvais naudas sods 20 latu apmērā par Ceļu satiksmes noteikumu 135.5.punkta pārkāpumu, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.^{10} panta otrās daļas 4.punktā.

Ceļu satiksmes noteikumu 135.5.punkts noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt uz gājēju pārejām (..). Savukārt LAPK 149.^{10} panta otrās daļas 4.punkts paredz, ka par apstāšanos uz gājēju pārejām (..) transportlīdzekļa vadītājam izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu 20 latu apmērā.

Pieteicējs nenoliedz, ka konkrētajā gadījumā bija apturējis transportlīdzekli uz gājēju pārejas, tātad pieteicējs pēc būtības neapstrīd pārkāpumu. Strīds lietā ir par to, vai pieteicējs saucams pie administratīvās atbildības, jo pārkāpumu izdarījis neuzmanības formā.

[7] Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 159. punktam transportlīdzekļa vadītājam, tuvojoties neregulējamai gājēju pārejai, jāsamazina braukšanas ātrums vai jāaptur transportlīdzeklis pirms gājēju pārejas, lai dotu ceļu gājējiem, kas šķērso brauktuvi pa gājēju pāreju vai iziet uz tās, ja tie varētu tikt traucēti vai apdraudēti.

No lietas materiāliem izriet, ka konkrētajā vietā – pie Zigfrīda Annas Meierovica bulvāra 18.nama (pie restorāna „McDonald`s") gājēju parejas platums ir diezgan liels (30 metri) – par ko lietā strīds nav. Tātad, lai praktiski piemēroju Ceļu satiksmes noteikumu 159.punktu atzīstams, ka transportlīdzeklis bija jāaptur pirms gājēju pārejas. Savukārt, kad manevrs uzsākts vai turpināts, jau transportlīdzeklim atrodoties uz gājēju pārejas, tad, lai transportlīdzekļa vadītāja darbības kvalificētu kā apstāšanās uz gājēju pārejas, būtu jākonstatē arī, vai transportlīdzekļa vadītāja darbības saturēja arī Ceļu satiksmes noteikumu 159.punktā ietvertās pazīmes.

No policijas inspektora ziņojuma izriet, ka pieteicējs transportlīdzekli bija apturējis uz gājēju pārejas, lai izlaistu pasažierus, kaut gan konkrētajā brīdī uz gājēju pārejas citu cilvēku nebija. No pieteicēja paskaidrojumiem, savukārt, izriet, ka pieteicējs apturēja transportlīdzekli jau atrodoties uz gājēju pārejas, lai palaistu gājējus, kad tajā brīdī viņa pasažieri sākuši izkāpt.

Tātad lietā nav strīda par to, ka pieteicēja darbības saturēja Ceļu satiksmes noteikumu 135.5.punktā ietvertās pazīmes – apstāšanās uz gājēju pārejas; strīds vienīgi ir par to, vai šī apstāšanās bija saistīta ar pasažieru izkāpšanu vai, lai dotu ceļu gājējiem, kas šķērsoja brauktuvi pa gājēju pāreju.

Tiesas ieskatā konkrētajā gadījumā, izvērtējot administratīvā pārkāpuma izdarīšanas apstākļus, tiesa atzīst, ka pieteicēja darbības ir kvalificējamas kā apstāšanās uz gājēju pārejas, kad tas ir aizliegts. Tomēr tiesa atzīst, ka atbildētājs nav pareizi izvērtējis konkrētos lietas apstākļus un vērtējis pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, nosakot sodu.

[8] Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 149.^{10} panta otrās daļas 4.punkts paredz šādu sankciju par pieļauto pārkāpumu brīdinājumu vai naudas sodu 20 latu apmērā.

Atbilstošo LAPK 32.panta otrajai daļai uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. LAPK 33. un 34.pants nosaka apstākļus, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu un apstākļus, kas pastiprina atbilstību par administratīvo pārkāpumu.

Atbildētājs nav vērtējis atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus, izskatāmajā gadījumā nesaskatot tos, bet norādījis, ka piemērotais naudas sods ir samērīgs ar izdarīto.

Tiesa, izvērtējot izdarītā pārkāpuma raksturu un apstākļus, kādos tas izdarīts, konstatē, ka pieteicējam piemērotais sankcijas ietvaros noteiktais maksimālais soda mērs nav pietiekoši pamatots.

Tiesa piekrīt Lēmumā norādītajiem lietderības apsvērumiem par sodu un ceļa satiksmes noteikumu ievērošanu, tomēr, lemjot par personai piemērojamā soda mēra noteikšanu, katrā konkrētā gadījumā ir jāizvērtē pārkāpuma raksturs, proti, pārkāpuma bīstamības pakāpe un apdraudējums (arī potenciālais), kāds ir pastāvējis pārkāpuma izdarīšanas laikā. Jāņem vērā pārkāpēja personība, pārbaudot, vai ir pieļauti citi pārkāpumi. Nepieciešams noteikt pārkāpēja vainas pakāpi un formu, tas ir, vai pārkāpums ir izdarīts ar nodomu vai aiz neuzmanības.

[9] Tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā ir konstatējami arī LAPK 33.panta otrajā daļā minētie atbildību mīkstinoši apstākļi, jo pieteicēja pieļautā administratīvā pārkāpuma laikā nepastāvēja iespējamais apdraudējums satiksmes drošībai, ja pārkāpums tiktu izdarīts cita diennakts laikā, proti, lietā konstatētajos apstākļos pārkāpums izdarīts plkst.0.24, kad vietā, kur izdarīts pārkāpums, satiksmes intensitāte iespējams nebija tik liela kā dienas laikā, kā arī jāņem vērā citi tamlīdzīgi apstākļi. Turklāt, ja policijas inspektors norādījis, ka neviens gājējs uz gājēju pārejas nav bijis, tas arī būtu ņemams vērā.

Tiesas ieskatā vērtējams arī tas, ka pieteicēja vadītās transportlīdzekļa apstāšanās neatļautā vietā bijusi īslaicīga, kamēr bez transportlīdzekļa vadītāja ziņas pasažieri, iepriekš nebrīdinot, sākuši izkāpšanu no automašīnas. Tiesa secina, ka transportlīdzekļa vadītājam arī šādos apstākļos ir jānes atbildība, tomēr šādi pieteicēja norādītie apstākļi nav atstājami bez ievērības, izvērtējot pieteicēja vainas pakāpi.

[10] Ievērojot iepriekš konstatēto, tiesa secina, ka pieteicējam par izdarīto administratīvo pārkāpumu ir piemērojama LAPK 149.^{10} panta otrās daļas 4.punktā paredzētā minimālā sankcija – brīdinājums.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt daļēji *S.V.,* personas kods */personas kods/,* pieteikumu.

Grozīt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 29.septembra lēmumā Nr.D57/10/ZV053885/1 noteikto soda mēru, - nosakot, ka par LAPK 149.^{10} panta otrās daļas 4.punktā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu *S.V.* izsakāms **brīdinājums**.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese S.Ozola